

Magnetisme de molí

Queralt Lahoz va presentar l'EP '1917' en un concert a La Nau el passat divendres 21 de febrer

Queralt Lahoz | Eloi Sellés

El saber estar es porta de casa, o del molí. María la Molinera, a més de carregar molta memòria dins, ha estat la inspiració fonamental de **Queralt Lahoz**, i també la seva àvia i millor amiga. No és pas d'estranyar, doncs, que divendres aparegués a La Nau amb caminars d'elegància i un pou de cançons del nou EP que ha publicat, titulat *1917* (Say It Loud, 2019).

La santcolomenca és emoció i contundència servides en mantell de ganxet, una mescla de la tradició que encarna la seva família, en concret les dones de la seva vida, amb el rap i l'electrònica que clama per reivindicar la memòria i el futur digne. Acompanyada del bateria Marc Soto de **La Sra Tomasa**, el teclista Pau García i els comandaments de **Jahzzmyn**, la vocalista va regalar magnetisme a dojo: des del primer tema, "Como puñalá", fins a l'últim, "Me gusta".

Queralt Lahoz Foto: Eloi Sellés

Enmig va passar de tot: va treure pit amb el rap hereu de **Gata Cattana**, amb una versió d'infart de "La prueba", va cantar amb Diego Gil, més conegut com a **Rapsusklei**, i va encomanar el ball talentós del seu estudiant directe. "Drogas caras" i "Línea 18" van ser de les cançons més aclamades pel públic, que des del primer beat va entregar-se als cants hipnòtics de **Lahoz**.

Això de divendres va ser la prova del cotó per a la cantant, ja que malgrat va facturar un curta durada que s'ha situat entre els cinquanta millors discos del 2019 als Premis Enderrock de la crítica, ha demostrat ser carn d'escenari al complet. **Queralt Lahoz** s'hi passejava amb seguretat, fent gala d'un saber fer que no en té res d'emergent i mostrant-se contundent amb un estil de fusió difícil de descriure. **Lahoz** no és una, són moltes: l'agressiva, la flamenca, la ballarina, la xulesca, l'emocionada... I absolutament cap d'elles podria deixar una ànima indiferent.